

10 pct. Så det går heldigvis i den rigtige retning. Og som de tidligere talere også har været inde på, må vi huske på, at en skilsmisse i visse tilfælde kan være den bedste udgang for både børn og forældre.

Og i Venstre lægger vi afstand til et behandlersamfund, hvorfor rådgivning som udgangspunkt bør tilbydes i privat regi. Det kan ikke være statens opgave at påtage sig parrådgivning. Hvis et par ønsker rådgivning enten i forbindelse med det almindelige samliv eller ved overvejelser om opgivelse af samlivet, bør de selv opsøge det. Et parforhold eller en mangel på samme må ikke opfattes som et socialt problem. Der er jo tale om, at to voksne mennesker indgår en aftale om at formalisere deres samliv, når de indgår et ægteskab, og senere eventuelt om at ophæve det.

Så Venstre finder intentionerne bag beslutningsforslaget særdeles sympatiske, men vi er skeptiske over for selve forslaget.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg er da glad for, at fru Karen Rønde på Venstres vegne kan tilslutte sig intentionerne bag Kristeligt Folkepartis forslag, men jeg synes alligevel, det er lidt utroligt, at man også her ligesom lader privatiseringsbølgen slå ind, når det gælder noget så fundamentalt som et forsøg på at bevare ægteskabet. For uanset at man kan søge rådgivning i privat regi – og det er jo forment, og det har Folketinget faktisk også støttet, f.eks. via Ægteskabs- & Skilsmisshjælpen – må man dog sige, at det, at ægteskaber går i opløsning, og det, at forældre flytter hver til sit og mere eller mindre deler børnene, jo faktisk også får nogle samfundsmæssige konsekvenser. Det får i virkeligheden også konsekvenser i økonomisk retning – hvis den term måske bedre forstås af fru Karen Rønde – og derfor kan man sige, at samfundet ikke kan være ligeglad med, hvor højt eller lavt skilsmissetallet er, ud over at vi rent faktisk gerne vil hjælpe mennesker til at komme på ret køl igen også i forhold til deres ægteskab.

Så derfor må jeg spørge, om det i virkeligheden ikke er privatiseringsideologien, havde jeg nær sagt, der tager overhånd her i forhold til Venstres holdning, når man siger, at det alene skal foregå i privat regi, og så kan vi fra det offentlige side sådan set bare lade det sejle afsted.

(Kort bemærkning).

Karen Rønde (V):

Nej, der er slet ikke tale om privatiseringsideologien her; der er tale om et menneskesyn, der går ud på, at man selv må tage ansvaret. Når man indgår et ægteskab eller en anden form for samliv, må man selv tage ansvaret for og kæmpe for, at det fungerer.

Og med hensyn til, at man kan få brug for hjælp eller støtte, også som enlig, kan jeg måske stille spørgsmålet: Hvor går grænsen for, hvem der skal have statslig støtte til hjælp? Skal det være enlige, eller skal det alene være dem, der gerne vil finde en partner, eller skal det være registrerede partnere, osv.? Hvor går grænsen?

Og dér mener vi i Venstre, at man selv må tage ansvaret for et samliv eller et ægteskab, og har man brug for rådgivning på et eller andet tidspunkt i sit liv, må man selv opsøge den.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jamen hvis man gennemfører det princip konsekvent og fuldt ud, som bliver nævnt her, betyder det jo, at masser af de tilbud om rådgivning, som der i dag er fra det offentlige side med hensyn til sygdomsforebyggende foranstaltninger – og for den sags skyld også over for folk, som er psykisk syge – godt kunne dropes, for så er det dybest set folks private sag, og de må selv tage ansvaret for deres liv. Og dér synes jeg kæden hopper af hos Venstre, når det gælder spørgsmålet om, hvorvidt vi som samfund har et ansvar for eller, vil jeg hellere sige, en interesse i, at så mange ægteskaber som overhovedet muligt bliver bevaret.

Vi ønsker ikke at tage ansvaret fra nogen, og vi ønsker ikke at pålægge nogen at tage imod rådgivning, vi ønsker bare, at tilbudet skal være der. Så kan de, der vil bruge det, tage imod det, og vil de oven i købet betale noget for det, kan de gøre dét. Det synes jeg som minimum vi skylder de folk i vores samfund, som har forpligtet sig over for hinanden og måske også over for nogle børn.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Pernille Sams som ordfører.

Pernille Sams (KF):

Det Konservative Folkeparti er enigt i holdningen bag det her forslag. Vi ønsker at styrke både ægteskabet og familien og familiens muligheder for at klare kriser. Vi mener, at fami-